

гово-то благополучіе! И нанстинѣ, богатство-то въ рѣкъ-тѣ на благородныя е най изобилно-то благо-словеніе за свѣта!

ГЛАВА ПЯТЬДЕСЯТЬ И ЧЕТВЪРТА.

За гражданскѣ-шѣ свободѣ.

1. Мѣдрый свободно трѣбва да ся движи вътрѣ въ оградѣ-тѣ на гражданскыя редѣ, той трѣбва свободно да показва по зрѣло-то си мнѣніе, колко-то пѣти нужда-та го изисква.

2. Горко на оногова, кого-то една зла совѣсть, робскый страхъ, празднославіе-то, прѣввзнасяніе-то, гладъ-тѣ и мързель-тѣ го турять въ ярема на чужды-ты расположенія!

3. Той трѣбва да тѣрпи глупости-ты и беззаконія-та на другы-ты, и не може никога да добые сладчина-тѣ на въстѣржествуваніе-то, кое-то добродѣтель-та приготвява.

4. Величіе-то на мѣжъ-тѣ въ гражданскыя свѣтъ е това, что-то всякиго да обичя и почита спорядъ-достоинство-то му, обаче да ся не бой отъ ни одного смъртна.

5. Той смѣй съ весело око да ся взира въ око-то и на самыя си непріятель, да застане безъ страхъ прѣдъ сѣдовище-то и прѣдъ самыя прѣстолъ на царя.

6. Негова-та дума има силѣ, и ся приима отъ вси-ты, негово-то „Да“ е по свято отъ писма-та и печаты-ты на лоши-ты чловѣцы; въ най просто облекло отива той съ благороднѣ гордость близо до